

15.6.36

מיד בבוקר חפסני מלצ'ס ברחוב. אינו יכול לסלוח
את החמצת שעת-הכושר: למה לא שלחנו לממשלה ופרסמנו בעתונות
שאנו מקדמים ברצון את הועדה המלכותית? עכשיו כבר מאוחר,
אולם בוויכוח עלינו להגיד זאת.

– מסרתי לחיים חששותיו של ג'ימי בדבר ל.ג. פחר
תבוא בפי (היא נסעה להלווית הגב' בלפור) והיא תתאמץ ל"הדביר"
את אוסטן.

הצעתי לשים בפיו הצעה על הזמנת היהודים והערבים
ללונדון לדיון משותף עם הממשלה. לואיס חושב שאוסטן יעשה
זאת ברצון, כאיש לוקרנו.

– גרייבס סיפר לליאו שראה ביום ה' את א.ג. זה
אמר לו שיש בדעתו לעשות רפורמה יסודית באדמיניסטרציה הארי"ת,
להגשים תכנית פיתוח. יש לא.ג. רושם שבארץ ממזמים הדברים.
זה עגום – אבל יש הכרח לחלות ולירות כמה אנשים למנוע דברים
יותר גרועים. הנעשה בארץ זהו מרד, ומחויבים לדכאו.

גרייבס מעיד שצבור הפועלים בארץ הוא very helpful

לדעת ג' שנתה הממשלה בראשית המהומות. הוא סבור שבמצרים
יבוא לידי חוזה, כי הוופד מתון וחושש לאחריות של שלטון.
יש גם יחס סנטימנטלי למלך הצעיר, ולא רוצים לגרום לו צרות.
אמיל גורי בא אצל גרייבס והציג עצמו כמושלימי –

אך גרייבס שאלו מניין לו השם אמיל
He is an absurd little
fellow.

. / .

גרייבס הודיע ששולחים צבא נוסף לארץ. לרעתי יש

לעשות ניקוי גם במשרד המושבות.

- אחרי הצהרים היתה לשנינו, לדוב ולי, שיחה ארוכה

(שעתים וחצי) עם טום וויליאמס וקריצ'ג'ונס. שניהם ישחתפו בוויכוח, ויתכן גם הרברט מוריסון. הם יעמדו על השביתה והיחס לועד השביתה, על סיבת אי השביתה בחיפה, על המצב הכלכלי. ג'ונס יציין שיש לערבים סריטוריה ענקית וממלכות מחוץ לא"י, כדי הבטחה מלאה וגדושה של כל צרכיהם הלאומיים.

משה טרם שלח החומר המבוקש - לעומת זאת שלח סלגרמה

ארוכה על הוויכוח בהנהלה בדבר הוויכוח ביום ו'. כאילו היות וויכוח או לא תלוי בנו. הדבר החלט בידיעתנו ונקבע רשמית - ואין בידי איש לשנותו. ואם כי יתכן - כמעט וודאי - שהפעם ישמע קול ידידי הערבים, אין לחשוש הרבה, כי הנואמים רבי ההשפעה יהיו שלנו.

הנימוק הראשון של משה - פרובוקציה נגד הערבים -

אינו מוצדק אם ההנחה של נימוק זה תתאמת, כלומר אם הוויכוח יהיה לטובתנו. כל כמה שהערבים ידעו שהפרלמנט הוא עם היהודים תחבצר עמדתנו והניגוד הפנימי בקרב הערבים יתגבר. הנימוק השני - טענת הממשלה שתפקידה נעשה יותר קשה - חשובתו בצדו: על הממשלה לפעול בהתאם לרצונה של אנגליה ולא להרתע ממרד הערבים. החשש האמתי והרציני שיש בוויכוח - אם יהיה לרעתנו. אבל אין בידינו למנוע הוויכוח, ומוטב שיהיה וויכוח בפרלמנט, שאנו יכולים להשפיע עליו, מאשר ימשך רק וויכוח בעתונות שהשפעתנו עליה היא הרבה פחותה.

השאלה העיקרית היא לא וויכוח - אין להמלט ממנו
כשכל יום יש ידיעה על פצצות והתקפות - אלא כיוון הוויכוח.
ברור שאגב לא יגיד אף מילה נגד הנציב - אם גם
בלבו אינו שלם את ההנהגות, אבל הוא גם לא יגיד אף מילה
נגד המנדט, וטוב שהערבים ידעו שהממשלה אינה זיה מהמנדט גם
לאחר כל הסירור והאיומים.

אבל אם הוויכוח יהיה לטובתנו הרי יש עוד יוהר
צורך לנסות דברים אל הערבים על בטיס רצוי לנו.

- סלגרפתי למשה שישלח מיד החומר המבוקש. מהר עלינו
לחת לכתובכחים החומר.

מז

16.6. 36

העמוד הראשון של News Chronicle הבוקר תפוס
בסנסציה של חוזה פיצל ויצמן. הקרספונדנט של העתון בירוסלים
מוסר שהערבים סוענים שכל המכתב הוא זיוף יהודי, ושהרורבציה
של פיצל לא תורגמה כהוגן ע"י לורנס (סתי טענות כוהרות זו את
זו...) הסענה האחרונה צודקת - כאשר העירותי לוויצמן מיד לאחר
כראיתי את ההעודה. לורנס ריכך את הרורוציה של פיצל, כבלי
לסנות אמנם את תכנה ביסודו. העתון מצרף את הפכסומילה של
חתימת פיצל והסתייגותו במקורה (מנין באה התעודה הזאת אצל הערבים?)
אסרתי לוויצמן שבנירותי יש מכתבו של פיצל להרברט
סמואל השאשר את הסכמתו לתביעותיו הציוניות של ויצמן.